

CAO News 2

Horolezecký časopis severočeského regionu č.091

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

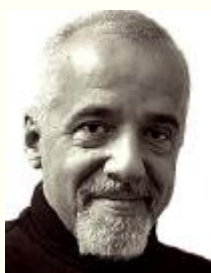
WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 091

-- Since 1999 --

Únor 2007

BOJOVNÍK SVĚTLA

PAULO
COELHO

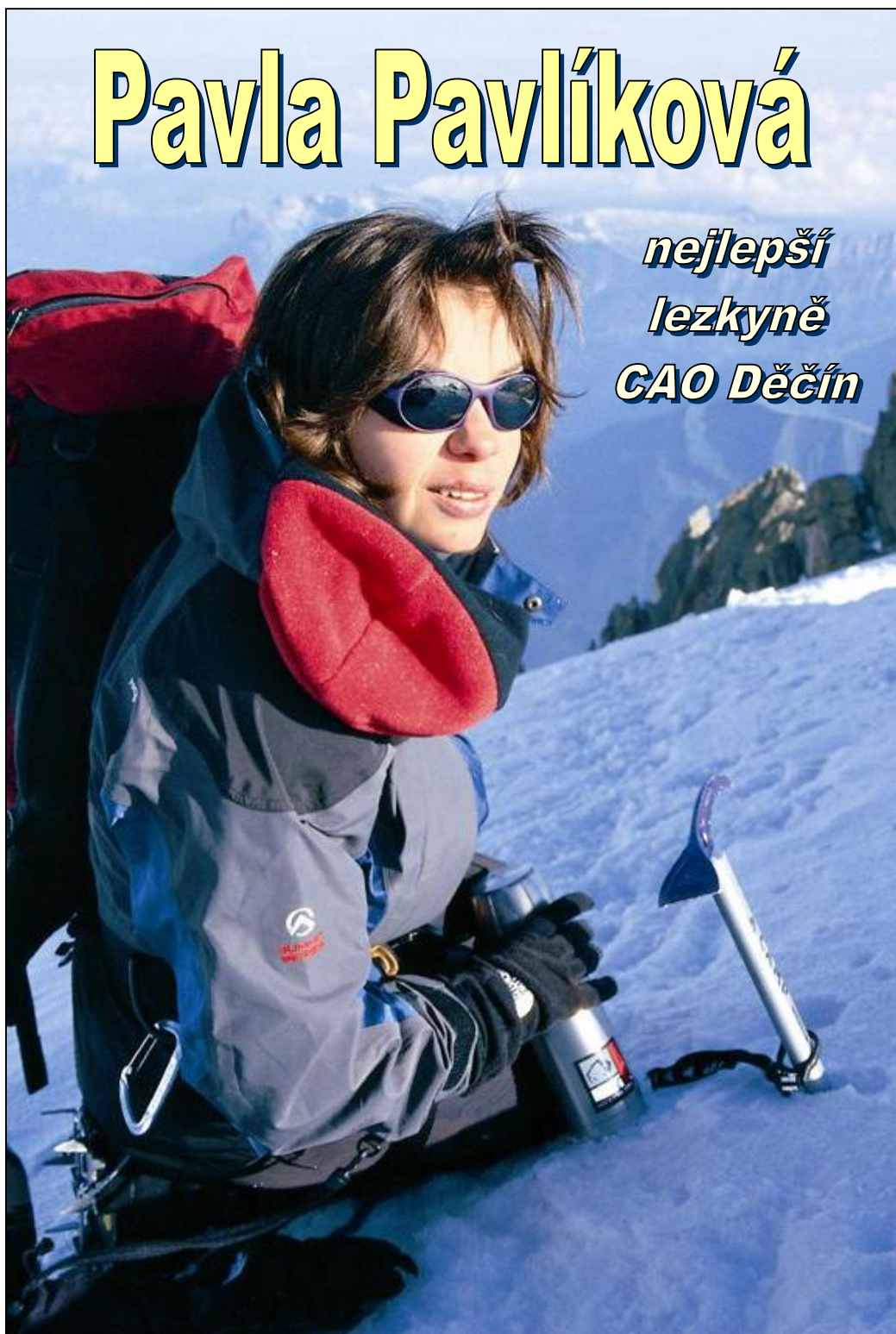
„Bojovník světla hovoří s nadšením o cestě, líčí, jak odolal určité výzvě, jaké řešení našel v obtížné situaci. Když vypráví příběhy, odívá svoje slova vášní a romantismem. Někdy neváhá trochu přehánět. Vzpomíná si, že i jeho předchůdci občas přeháněli. Proto dělá totéž. Nikdy si však neplete hrdost a ješitnost a nevěří vlastnímu přehánění...“

V tomto čísle

- ✓ Horolezectví v Děčíně..
- ✓ Listováno ve vrcholové knize
- ✓ Vánoční Tenerife
- ✓ Horám zdar v Jetřichovicích
- ✓ Ferrata pro všechny generace
- ✓ Rok 2006 v CAO Děčín
- ✓ Vánoční Bořeň
- ✓ Střípky
- ✓ Kalendář sportovních akcí
- ✓ a mnohé další...

Pavla Pavlíková

*nejlepší
lezkyně
CAO Děčín*

Pavla Rybiška Pavlíková během přechodu Mt. Blancu. Foto © Jan Horák

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Co se nestihlo na novoroční schůzce kvůli dlouho očekávanému promítání **Ivana Náhlíka**, to nás čekalo teď v únoru – sebrat, sečíst a vyhodnotit nejlepší výkony našich členů. Věru nelehký úkol!

Do hodnocení se pustilo třináct dobrovolných porotců. U prvních čtyř nejlepších jmen byla jasná shoda, jen občas s trochu jiným řazením, u ostatních byl rozptýl opravdu široký. Dopředu prozradím, že první místo bylo přiřčeno mezi muži **Pavlu Černému** a mezi ženami **Pavle Pavlíkové**. Gratuluji!

Loňský rok byl pro náš klub jednoznačně rokem nejúspěšnějším a gratulaci si zaslouží i všichni ostatní. Malé postesknutí mám jen nad tím, že letos hodně lidí svoje výkony úspěšně zatajilo, takže se v celkovém pořadí jejich jména neobjevila. Ale více v samostatném článku..

Petr Jícha přinesl a rozdal nové členské průkazky ČHS. Protože je to dobrák, tak posbíral ještě objednávky od opozdílů a provede druhé kolo, takže kdo o průkaz stojí, bude ho pro letošek mít.

V další části schůze se už jen řešily některé termíny příštích akcí, výsledky průzkumných výprav do potenciálních lezeckých oblastí, komu se kde podařilo dát Horám zdar, jak kdo trénuje a kde je alespoň trochu sněhu na lyžování (no, to řešili pouze někteří..).

Nakonec se musím přiznat k jednomu osobnímu selhání – už třikrát za sebou jsem na schůzi zcela nezodpovědně přijel vozem a tím pádem popíjel pouze nealkoholické (!!) pivo. Za všechny přítomné mi tento fakt rázně vytkl **Ivan Náhlík**. Musel jsem dokonce slíbit, že příště, kromě toho že přijdu po svých, vezmu si sebou i bivačovací výstroj, aby mi nic nebránilo opět se plnohodnotně zapojit do tvrdé skupiny mající za úkol vytrvat v místě schůze v družné debatě až do zavírací hodiny.

Ostatně, jen tak je to správné!

Vrcholy masivů na Sněžníku 14. ledna 2007. Zima jako řemen..

Horám zdar!

Horolezectví v Děčíně po druhé světové válce

Výroční zprávy děčínských turistů a horolezců

Zdeněk Kropáček
HK Děčín

*Nedlouho předtím, než umřel, mi kamarád **Libor Holpuch** (na snímku) předal některé písemnosti z období vzniku děčínského oddílu s tím, abych je uchoval pro případné zájemce z dalších generací. Předkládám doslovný přepis nejstarších materiálů. Jde o Liborem zpracované výroční zprávy a statě do cyklostylovaného občasníku děčínských turistů a horolezců. Některá jména byla poněkud komolena – přepisují tak, jak jsou v podkladech uváděna. Byla to zvláštní doba. V sobotu se sice muselo do práce, ale ve skalách nebuzerovali tzv. „ochránci přírody“. O pár let později se pak nejkrásnější skály ocitly v zakázané hraničním pásmu, strážném vzteklymi vojáky a ještě vzteklejšími psy...*

Horolezecký oddíl SOKOL SLAVIA PODMOKLY

Přehled činnosti v roce 1949

Horolezectví do r.1949 bylo provozováno v našem kraji několika jedinci. Jejich náhodné setkání dalo podnět k založení oddílu při bývalé jednotě Sokol Děčín. První oddílový zájezd byl uspořádán v srpnu 1949, kterého se zúčastnilo 6 členů.

Od té doby byly podnikány pravidelné zájezdy do blízkých horolezeckých oblastí, tj. do Jetřichovic, Hřenska, Labského údolí, Bělé, Tisé, Ostrova a Rájce. Začátky byly velmi těžké a jedině zásluhou těch, kteří vlastnili horolezeckou výstroj, bylo umožněno provozovat tento sport. Oddíl se postaral o vývěsní skřínku, která sloužila jak k propagaci, tak i k informovanosti o horolezectví na Děčínsku. Velké zásluhy o rozvoj horolezectví patří Karlu Světelskému a bratřím Weiglovým. K těm lze také přiřadit i jednoho ze staré horolezecké předválečné gardy, br.Štrofa, který sice již aktivně tento sport neprovozoval, ale svými bohatými zkušenostmi nejednou poradil v těžkých začátcích. V organizačních věcech vykonal mnoho práce br.dr.Jaromír Wolf, který jako vedoucí oddílu obstarával hlavně styk s ústředím.

Za těchto okolností projevil oddíl pěknou aktivitu: byla prozkoumávána plánovitě celá naše oblast, při čemž byla provedena řada českých poválečných prvovýstupů. Horolezectví se praktikovalo až do začátku prosince, kdy s příchodem zimy se přešlo na lyžování. Krušné hory byly hlavním cílem lyžařských zájezdů.

Stav členů ke konci r. 1949

1./ Wolf Jaromír MUDr, vedoucí	
2./ Beneš Vladimír	10./ Světelský Karel
3./ Čermáková Soňa	11./ Ševčíková Marie
4./ Holpuch Libor	12./ Voigt Jan
5./ Holpučová Marie	13./ Weigl František
6./ Kodeš František	14./ Weigl Hynek
7./ Krombholz Karel	15./ Wiedermann Josef
8./ Kučera Václav	16./ Wiedermannová Věra
9./ Štrof Josef	

Přehled činnosti v roce 1950

Zimní měsíce byly věnovány lyžování. Byla vykonána celá řada lyžařských zájezdů do blízkých Lužických a Krušných hor. Místa zájezdů: Jedlová, Světlá, Telnice, Komáří Vížka, Bouřňák. Vlastní horolezecká činnost začala ještě na sklonku zimy. V první řadě se jezdilo do našich oblastí, t.j. do Bělé, Labského údolí, Hřenska a dále do oblastí sousedních, t.j. do Tisé, Ostrova, Rájce a Jetřichovic. Kromě toho byla vykonána celá řada několikadenních zájezdů do vzdálených oblastí, t.j. do Dubského Švýcarska, Mužských a Prachovských skal a do Vysokých Tater.

Kromě sportovní činnosti jsme také nezapomněli na udržování technického vybavení skal našich oblastí. Po této stránce jsme mnoho práce neměli, protože jak jistíci, tak slaňovací kruhy našich skal byly takřka v bezvadném stavu. Jen na několika málo skalách byly zakotveny nové kruhy. Větší práci již daly vrcholové knížky, které byly opatřovány českým textem, případně vyměňovány, pokud byly popsány nebo nevyhovující. Zúčastnili jsme se také horolezeckého sjezdu v Rájci, který pořádal horolezecký oddíl Sokola Ústí n.L. ve dnech 28.-29.V.1950. Většímu rozvoji oddílu bránil nedostatek hodnotných lan. Z toho důvodu jsme nepodnikli širší nábor mezi mládeží. Chyběl také kádr odborně vyškolených instruktorů, protože v minulém roce nebyl uspořádán žádný instruktorský kurs. V r. 1951 musí být učiněna v tomto směru náprava.

Významnější oddílové zájezdy

1./ Vysoké Tatry, 3.-7.IV.	2 účastníci	1 výstup
2./ Dubské Švýcarsko, 8.-10.IV.	6 účastníků	9 výstupů
3./ Prachovské skály, 29.IV.-1.V.	3 účastníci	12 výstupů
4./ Dubské Švýcarsko, 27.-28.V.	5 účastníků	3 výstupy
5./ Bor u České Lípy, 1.-4.VII.	9 účastníků	10 výstupů
6./ Mužské a Hrubé skály, 22.VII.-6.VIII.	6 účastníků	60 výstupů
7./ Vysoké Tatry, 23.-31.VII.	2 účastníci	5 výstupů

Celkový počet výstupů za rok 1950 se pohybuje kolem počtu 700. V tomto roce stoupla úroveň oddílu natolik, že mohly být zdolány i ty nejtěžší cesty.

Stav členů v r.1950

1./ Wolf Jaromír MUDr	- vedoucí oddílu do září 1950
2./ Holpuch Libor	- vedoucí oddílu od září 1950
3./ Weigl František	- technický vedoucí
4./ Wiedermann Josef	- jednatel
5./ Holpuchová Marie	- pokladní
6./ Čermáková Soňa	16./ Kučera Václav
7./ Fišera Zdeněk	17./ Langer Václav
8./ Futera Vlastimil	18./ Libšanský Jan
9./ Gallerach Jindřich	19./ Světelský Karel
10./ Gallerach Vilém	20./ Ševčíková Marie
11./ Granát Václav	21./ Štrof Josef
12./ Hložková Libuše	22./ Weigl Hynek
13./ Kodeš František	23./ Wiedermannová Věra
14./ Krombholz Karel	24./ Wrbík Erich
15./ Kotala Radomír	

Opět na skalách

24. – 26.III.1951

Cílem našeho letošního prvního horolezeckého zájezdu byl Rájec. Velikonoční svátky nám umožnily třídní pobyt v chatě ústeckých horolezců.

Vyjelo se již v sobotu vlakem do Libouchce, odkud cesta do Rájce vesele ubíhala za živého vyprávění lyžařských zážitků a probíráním nastávajících možností výstupů. Než se kdo

nadál, octli jsme se v klínu Tisských skal, opět mezi našimi milovanými skalami. Slunce již zapadalo a nastával chladný večer. Zledovatělý sníh nám praskal pod nohama, když jsme aspoň očima bloudili po výstupových cestách prvých skalních věží, na které jsme v zimních měsících jen vzpomínali.

Pokračovali jsme dále lesní cestou do Rájce, kam jsme dorazili s nastávajícím soumrakem. Dva členové oddílu dostali za úkol opatřit u jednoho místního občana klíč od chaty. K velikému zklamání všech se ale vrátili s nepořízenou. Nastalo důkladné prohledávání všech míst, kam ústečtí v létě schovávali klíč, t.j. okapové roury, okenní rámy atd. Zkoumalo se, zda některé okno není snad otevřeno, ale vše marno. S přicházející tmou se hlásil ještě o slovo mrazík. Nedá se nic dělat, bude nutno bivakovat pod širým nebem. Pro horolezce je to přece maličkost. Když se každý duševně připravil na tuto nepříjemnou okolnost, vylovil přece z kapsy klíč jeden z těch, kteří jej měli opatřit. Šťěstí pro něj, že se poblíž nenacházely žádné klacky.

Útulné prostředí chaty nám spravilo náladu. V kamnech bylo připraveno na zatopení, stačilo škrtnout zápalkou a příjemné teplo nám bylo odměnou po předcházející „duševní zkoušce“.

Za zavedení tohoto vysokohorského obyčeje patří ústeckým pochvala, neboť připravit v kamnech otop kamarádu, který přijde po mně, souvisí úzce s kolektivní odpovědností tak důležitou v horolezectví.

Spalo se ovšem v jiné místnosti, kde teplota byla jen málo nad bodem mrazu a to pod jednou příkryvkou.

Ráno nás uvítalo sněhovou chumelenicí. Celý kraj se skvěl čerstvou bělobou nově napadaného sněhu. Každý na sebe navlékl co měl a vyšli jsme ke skalám. Nikdo ovšem s určitostí nemohl říci, zda se poleze. Toto prostředí však mělo vysokohorský ráz. Tak tedy s chutí do toho. Ve velehorách by se možná při takovém počasí mnohý horolezec ohřál.

Rozdělujeme se do tří lanových družstev a již se losuje o prvního na laně. Seznamujeme se s chladem skály, postupujeme s největší obezřetností vzhůru, nevynecháme ani jediné příležitosti k sebejištění. A jsme docela spokojeni, i když nám metá vítr sníh do tváří. Jde to lépe, než jsme si představovali. Brzy zní z vrcholů prvé „hore zdar“. K naší další radosti zjišťujeme, že jde většinou o letošní prvovýstupy.

Během dne se také ukázalo sluníčko, které nám zkrášlilo druhou polovinu dne. Tak to šlo po oba dny a bilance? Celkem 19 výstupů, což je na poprvé zajisté dost. Před návratem byla chata uvedena do vzorného pořádku a v kamnech připraveno dříví na zatopení pro toho, který přijde po nás.

Všichni účastníci ukončili zájezd v dobré kondici, což bylo dobrým znamením před nastávající sezónou.

Horolezecký oddíl SOKOL SLAVIA PODMOKLY

16. oddílový zájezd

Dne: 2. – 3. června 1951, cíl: H ř e n s k o

Účastníci:

1. Čermáková Soňa	8. Kotala Radomír
2. Fabián Bedřich	9. Krombholz Karel
3. Granát Václav	10. Langer Václav
4. Heřman Josef	11. Plaček Václav
5. Heřmánek Jaroslav	12. Pouzarová Miluše
6. Hložková Libuše	13. Sláma Václav
7. Holpuch Libor	14. Wrbík Erich
1 host Čech Alois, člen fotoodboru ROH	

Výstupy 2. 6. 1951 :

1. Třinožka – st.c. - Kotala, Krombholz, Plaček, Pouzarová, Fabián, Granát, Langer
2. Třinožka – st.c. - Wrbík, Hložková, Heřman
3. Třinožka – úd.c. - Sláma, Čermáková

Výstupy 3. 6. 1951 :

4. Malý Pravčický kužel – sev.c. - Sláma – Čermáková stř. vedení, Heřman
5. Malý Pravčický kužel – sev.c. - Hložková, Wrbík
6. Pevnost – j.c. - Granát, Krombholz, Langer, Kotala
7. Velký Pravčický kužel – var.st.c. - Kotala – Krombholz stř. vedení, Plaček, Granát, Langer.

Účastníci byli rozděleni jako při posledním zájezdu na dvě skupiny. Několik jelo na kolech, ostatní autobusem. Sešli jsme se u Třinožky, na kterou byl proveden výstup a zadělán slaňovací kruh (br. Krombholzem).

První skupina přespala pod skálou, druhá se vydala na pochod až pod Pravčickou bránu. Za 40 min. jsme dorazili na Meznou, kde jsme se osvěžili trochou limonády a pak pokračovali v cestě na Gabrielinu stezku. Za stálého klopýtání a téměř beze světla (baterku jsme cestou vysvítli) jsme našli převis, pod kterým jsme přespali. Světlo již vůbec žádné nebylo, a tak jenom po hmatu našel každý několik větévek, které jsme složili na hromádku, zapálili a trochu se rozhlédli. To jsme opakovali několikrát za sebou, až konečně bylo pod převisem světlo.

Po večeri si každý vyhledal místočko a odebral se ke spánku.

Ráno nás počasí nemile překvapilo. Pršelo téměř celý den a to se nikomu z nás nelíbilo. Během dne byly podniknuty pouze čtyři výstupy. Den se nám nevydařil. Proto si slibujeme od příští neděle více...

Foto © archiv Jaroslava Uhra

Listováno ve vrcholové knížce

HOMOLE 27.11.1938 – 24.8.1952

Helmut Weigel
HK Děčín

Výborný horolezec, prvovýstupce, autor horolezeckých průvodců, pamětník a účastník počátků české objevitelské lezecké éry v Labském údolí, děčínák Helmut Weigel (na snímku) nás přesvědčí o tom, že listování starou vrcholovou knihou, může být hodně zajímavé. Knižka pochází z Homole ve Hřensku a na jejím vršku vydržela od 27. listopadu 1938 až do 24. srpna 1952..

Zde je jeho článek:

Listováno ve vrcholové knížce..

V tabulce uvádím výstupy na vrchol Homole v jednotlivých letech tak, jak jsou zapsané v knize. Ve válečných letech nás počet výstupů může překvapit. Posuďte sami.

Rok	výstupů	Rok	výstupů
1939	201	1946	8
1940	167	1947	1
1941	125	1948	5
1942	207	1949	18
1943	143	1950	43
1944	82	1951	47
1945	13	1952	22*

* pouze do 24.8.1952

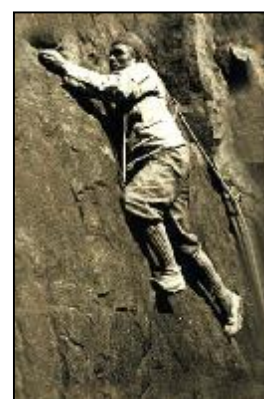
Někteří zajímaví návštěvníci Homole:

Hans Heilmaier – výstup 2.4.1939: Známy saský lezec z Drážďan, řadu prvovýstupů jak v Sasku, tak v Českém ráji. Např. Rajska věž, Údolní komín VII – 1928, Dolní věž, Údolní spára VII – 1928. Za první světové války byl ve Francii a tam v zákopech i třeba při střelbě nepřítele studoval „Fehrmanna“ a stal se tak jedním nejlepších znalců skalních oblastí. Měl jsem to štěstí, že jsem ho osobně poznal a mohl s ním provést prvovýstup na Kleopatru, což byl pro mě ohromný zážitek.

Rudolf Hanke – výstup 20.10.1940: Pocházel z Labské Stráně a vykonal také řadu prvovýstupů u nás, jako Bělská jehla, Stará cesta VI, Mnich, Údolní cesta VI nebo také v Českém ráji s již zmíněným Heilmirem známou Taktovku starou cestou VII. Po druhé světové válce byl odsunut do Durynska, kde bydlel nedaleko Falkensteinu. Těsně před svou smrtí navštívil své milované Labské údolí a u Skleněného vrchu za záhadných okolností byl nalezen mrtv a poté pohřben na hřbitově na Folknářích.

Felix Simon – výstup 7.9.1941:

Nejdřív žil ve Vídni, kde navštěvoval lezecké školy v okolí města a v roce 1910 se přestěhoval do Lipska. Do Saského Švýcarska bylo daleko a jako první objevil lomy v okolí Lipska, které používal k tvrdému tréninku. V Sasku lezl hodně s Fritzem Wiesnerem, se kterým pak společně navštěvovali jiné oblasti jako Wilder Kaiser, kde opakovali řadu tenkrát nejtěžších cest. Následovaly Dolomity, kde mimo opakování starých cest, provedli i několik prvovýstupů jako např. Monte Pelmo – Severní stěna. Poté se přestěhovali do západních Alp, kde se jim podařil přechod hřebenu Pétéret na Mont Blanc nebo jižní stěna Meije. Vyvrcholením byla účast v expedici na Nanga Parbat v roce 1932 pod vedením Wilyho Merkla. Je třeba zmínit, že Simon společně s Wiesnerem byli prvními horolezci z našich končin, kteří se zúčastnili expedice do Himaláje. Téměř sedmdesátiletý prostoupil se svou ženou východní stěnu Watzmannu salzburskou cestou. Horolezecká dráha par excellence, co říkáte? A to měřil pouhých 160 cm.

Harry Rost – výstup 13.9.1941:

Známý saský prvovýstupce, který po válce uskutečnil řadu nových cest nejtěžší obtížnosti. Později se přestěhoval do Mnichova, odkud začal hodně cestovat, ale i jezdit do Alp kde se mu povedlo několik těžkých cest včetně severní stěny na Eiger.

Slavo (Slavomír) Stehlík – výstup 10.6.1944:

Byl ze známého klubu Lindenbrüder. Později vylezl mnoho nových cest, zejména v Tisé.

Dietrich Hasse – výstup 21.7.1951:

Mnoho prvovýstupů jak v Sasku tak u nás, v Alpách i v Dolomitech, dokonce i na North Capu. Proslavil se také literární činností, zejména knihou Sächsisch Böhmisches Schweiz ve spolupráci s H.L. Sttutem, za kterou obdrželi literární cenu německého Alpenvereinu.

Tak zase někdy z jiného vrcholu „horám zdar“.

Foto © archiv autora a CNS

Vánoční TENERIFE

Vydařená lezecká dovolená..

Jiří Chose Šťastný

Horoklub Chomutov

Nařízená celozávodní dovolená mezi Vánocemi a Silvestrem mě každý rok nutí vyřešit problém, kde tento čas nejlépe strávit. Po loňském deštivém týdnu ve Sperlonze letos padla nakonec volba na Tenerife, kde nám nabídnul ubytování spolužák a podle zdrojů na internetu je tam v tuto dobu příjemné klima a dostatek lezení.

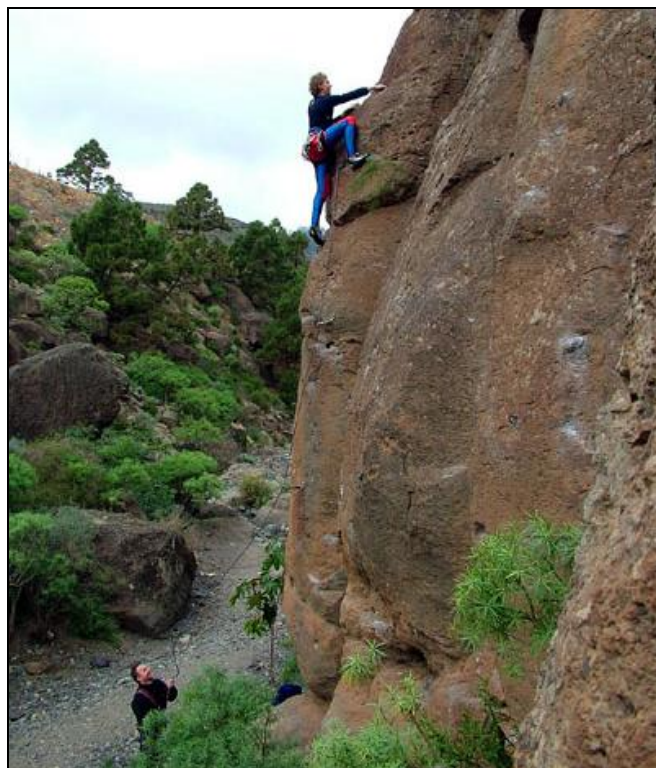

V sobotu 23.12.2006 konečně stojíme s Maruškou, Svinčou a Květou v Praze na letišti, odkud vyrážíme vstříc slunným zítřkům. Za necelých šest hodin přistáváme na jižním letišti na Tenerife, kde si po menších peripetiích půjčujeme auto a přesouváme se do místa našeho přechodného bydliště, kterým je plážový domek (místními přezdívaný „La cueava“ – jeskyně) v Igueste. První noc nás hukot příboje trochu budí, ale

další dny už nám to připadá lepší než ukolébavka. A ranní pohlazení od slunce přímo do postele nás každý den jenom utvrzuje v tom, že tento styl trávení vánočních svátků prostě nemá chybu.

Krásných 19°C po ránu přímo láká k lezení. Čtyři dny trávíme v asi největší místní oblasti Arico, která je od nás vzdálená zhruba 30 km. Je to takový kaňon, na jehož stranách jsou skalní stěny. Most, který kaňon překlenuje, dělí tuto oblast na dolní sektor s převážně těžkými cestami a horní sektor, kde jsou cesty i lehčí. Materiál je hodně podobný Kozelce – také nějaký sopečný tuf, ale nýty jsou tady podstatně blíže od sebe. Délka cest se pohybuje v rozmezí 6 až 20 m a výhodou je, že vždy jedna strana kaňonu je na sluníčku a druhá ve stínu, takže se můžete na sluníčku buď vyhřívat a nebo se na druhé straně před ním skovávat.

Druhou oblastí, kterou navštěvujeme, je Las Canadas. Nachází se v nadmořské výšce přes 2000 m přímo pod sopkou Pico del Teide, která je dominantou celého ostrova. Naštěstí je v den našeho výjezdu do této oblasti obzvláště vedro, takže i v této nadmořské výšce se dá lézt v krátkém rukávu nebo i do půl těla. Skály jsou zde z trochu jiného materiálu, než v Aricu, je to něco mezi vápnem a pískem, ale leze se po něm skvěle.

Už nevím, kdo z nás vymyslel tu blbost, že „kdo nebyl na Teide, ten nebyl na Tenerife“, ale všichni souhlasí s tím, že

v rámci odpočinkového dne si na vrchol Pico del Teide vyjdeme. A protože nejsme žádný ořezávátka, nepojedeme lanovkou, ale půjdeme pěkně pěšky. Na výstup od lanovky bychom totiž museli mít permit, který se nám nechce vyřizovat. To raději vyrazíme ještě v noci, za svítání budeme nahoře a než vyjedou „carabinieri“ první lanovkou nahoru, tak už budeme zase pryč. Plán je jednoduchý a jasný, skutečnost ovšem trochu jiná.

Z parkoviště v nadmořské výšce 2400 m sice vyrazíme přesně podle plánu v půl druhé v noci, ale na vrcholu, s nadmořskou výškou 3718 m, jsme už v šest hodin ráno. Tipujeme teplotu pod bodem mrazu, kterou ještě snižuje prudký vítr a celkovou atmosféru dokreslují výrazné výrony sirovodíku.

V tomto prostředí rozhodně na východ slunce neohláme čekat, navíc když je nad obzorem vidět pás mraků. Slunce nás nakonec zastihuje až při sestupu u chaty. Když vidíme cestu před sebou, tak jsme rádi, že jsme to šli v noci, protože ve dne bychom se do toho suťoviska určitě dobrovolně nepustili. Kolem desáté hodiny přicházíme zpět k autu a máme toho plné zuby. Ještě že jsme si nenechali v autě žádné věci. Auto, stojící vedle nás, totiž někdo v noci vykradl. Toto parkoviště je prý vykrádáním aut vyhlášené. Po přesunu na základnu trávíme odpoledne na pláži a koupáním v moři. Není nad to, si při odpočinkovém dni od lezení řádně odpočinout.

A máme tu poslední noc, kterou si opět užíváme za zvuku příboje. Ráno balíme zbývající věci a před polednem se loučíme s Vénou a jedeme na letiště, odkud po poledni odlétáme zpět domů. Praha nás vítá pošmournou oblohou, mírným mrholením a teplotou lehce nad nulou. Trochu drsný přechod, ale vzpomínky na vyhřáté pláže nás stále ještě hřejí v mysli, a tak se na zdejší předsilvestrovské podmínky poměrně rychle aklimatizujeme..

Základní informace:

Letenka z Prahy – cca 11.500,- Kč včetně tax (nějaký last minute přijde zhruba stejně draho a máte to i s ubytováním a stravou)

Půjčení auta – malé vozítko okolo 30 Eur/den, větší spíše 40 Eur/den, benzin asi 20 Kč/litr

Průvodce – nejlepší je asi koupit (stáhnout v *.pdf) průvodce na www.rockfax.com, jmenuje se příznačně Tenerife a stojí 6,5 Libry. Něco je i na Lezci, ale zorientovat se podle toho v terénu je poněkud náročnější a spousta cest tam ještě chybí.

Ubytování – pokud nechcete být v hotelu, tak dost lidí stanovalo přímo v Aricu v kaňonu, ale nevím, jestli pili vodu z potoka nebo si jezdili někde kupovat balenou

Potravin – o něco dražší než u nás, ale vše běžně dostupné v marketech

Foto © 2006 Jiří Šťastný

Horám zdar 2007

Silvestr a Nový rok v Jetříchách

Miroslav Koktis Kokta

HK Varnsdorf

Letošní, tedy vlastně už loňský, Silvestr, byla nejrychleji a nejdůmyslněji naplánovaná akce v roce. Hodinky ukazovaly 15:15 a já se Standou Feiglem ml. jsme se konečně dohodli, že dnes (31.12.2006) vyrazíme do Jetřichovic na vandr a lézt. V plánu byl odjezd v 15:45. Dobalil jsem poslední drobnosti, přidal trochu papíru na podpal táboráčku a čelovku na lezení ve tmě a už jsem postával před domem a vyčkával Standy příjezdu. Hodil jsem batoh k basákům v kufru a už jsme za znění Petzl hudby vyrazili pomalým tempem kamsi k Poštoláku. Tam jsme poděkovali šoférovi a popřáli šťastnou cestu zpět.

Ve třetí čtvrtě na 5 jsme, pozorující západ slunce, procházeli hustým lesem, převážně napříč vrstevnicemi. Cestou jsme nasbírali několik větví na podpal, ale stejně byly kdesi zapomenuty v propadlišti událostí. Jistou chvíli trvalo, než jsme našli kemp, který tvořil asi pětmetrový převis ohraničený srázem. Pod převisem bylo našťásti trochu suchého dřeva, jež jsme využili na zapálení táborového ohně. V okolí to příjemně vonělo čerstvou smolou. Protože nás čekala dlouhá noc, zalezli jsme do spacáků, ležíce na boulderatkách, popíjící a pojidající, debatující o možném i nemožném.

Náš časový harmonogram byl zahájen triadvacátou hodinou. Uhasili jsme oheň, shromáždili lezecké vybavení do jednoho batohu a připravili boulderatku. Náš plán byl vylézt o půlnoci na asi dvanáctimetrovou věž - Baldurovu jehlu a zapsat "Horám zdar". Naše krátkodobé bloudění hustými Jetřichovickými hvozdy zastavila až Myslivecká věž, podle níž jsme se zorientovali a ve 23:40 jsme už stáli připraveni pod Baldurkou. S čelovkami bylo lezení obtížné, tak jsme na začátek zvolili lehčí cestu - Západní hranu za IV. Standa sólo vyběhl hranou s menšími problémy a potom mě odjistil. Za tři minuty půlnoc jsme si sedli na vrchol a připravili přípitek. O půlnoci jsme odpálili Šampaňo a připili na Nový rok. Ale to byl teprve začátek...

Čekalo nás množství věží a tak už v 0:45 jsme nastupovali na věž Kostelík. Starou cestou za III jsme se vyškrábali na polici, kde náš hon za „Bergheilama“ zbrzdil sněhový příkrov. Nad polici už jen hladký výlez na vrchol věže, lehce omrzlé, sukovité, krátké a jako kolíky tuhé prsty se vzdorovitě bránily zápisu do knížky, ale pak už následovalo slánění a cesta na Golema. Vrchol jsme dobyli během chvilky Starou cestou za II. Byly asi dvě hodiny po půlnoci, když jsme stejný úspěch zaznamenali i na nedaleké Myslivecké věži. Po zápisu do vrcholové knížky do nás, při slánění, začaly bubnovat první kapky ledového deště. Vedlejší vrchol – Čmelák, byl už pro nás bohužel pasé. Takže jsme se ztěžklými věcmi, unavení a promoklí, zdrcení, ale přesto šťastní procházeli několik kilometrů lesem zpět pod převis, kde jsme zanechali nepotřebné vybavení. Po půl čtvrté ráno jsme prokřehli, se zkroutěnou náladou od deště, přiklopýtali do kempu. Rozdělalí jsme oheň a sušili oblečení. Kolem páté hodiny jsme usnuvši spokojeně pochrupovali.

V sedm hodin ráno nás vyrušil budík. Měli jsme po rozednění vystoupit na Kočičí kostelík, nejprestižnější a nejzrádnější věž Českého Švýcarska, ale počasí a naše nálada to nedovolila. Dokonce ani Standa Feigl starší, zkušený skalák, který nás tam měl čekat, poslal pouze zprávu, že nepřijede. A tak jsme za tichého mrumlání znovu zalili noc spánkem.

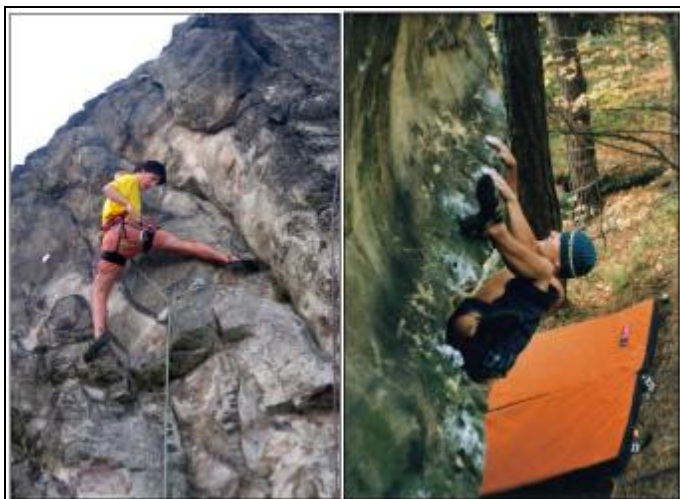
Po půl jedenácté dopoledne jsme se konečně vzchopili – po dešti nebylo ani památky. Za krásného slunečného počasí jsme pokračovali ve výstupech na temnější věže. Nejbližší a nejmenší přesto však velmi odolnou věž – Kapličku, jsme zdolávali velmi obtížně Levou cestou za IV, která byla porostlá mechem a trochu namrzlá.

Po Kapličce byla na řadě Dvojitá věž, na kterou jsme se vyplazili komínem za II. Pak zavolal Jára, že nás ve tři vezme z parkoviště zpět do Varnsdorfu. Stihli jsme ještě vylézt na Voldříška Starou cestou za III.

Chtěli jsme zdolat také Hezouna, ale přelézt kluzkou etapu v pěti metrech Standovi strach nedovolil. Mně taky ne.. Jistojistě se Standa naštvál a razantně zaútočil na Žluté cimbuří Jižní cestou za V. Bohužel skalní koryto nestačilo ještě dostatečně vyschnout, tak to Standa odšťandoval a slanil.

Sbalili jsme věci a špinaví jako bezdomovci jsme si to kráčeli k Poštoláku. Tam už čekal Jára v káře a přivítal nás hlasitou hudbou. Po očištění batohů jsme se naskládali do malého auta. Tichým duněním jsme se rychlostí zprávy v Blesku dopravili prapodivnou krajinou do VDF. Poslední pozdravy a loučení u domovních dveří, shoda na dalším lezení a hurá vybalit...

Naše družstvo při jiné akci – vlevo já na německém Špicberku, vpravo **Standa Feigl ml.** při boulderování v Labském údolí..

Samozřejmě se už teď těším na další akci podobného rázu...

Foto © autor článku

Ferrata pro všechny generace

Tip na rodinný výlet..

Beatrice Patzeltová
KOB Děčín

Jednou v létě, při prázdninových toulkách s dětmi v okolí Luže, jsem náhodou objevila ferratu u Jonsdorfu. Do té doby jsem neměla tušení, že na pískovci v této oblasti něco takového existuje. Nástupní žebřík a pohled vzhůru na mizející ocelová lana byl lákavý a tak jsme se tam jednoho pěkného podzimního dne vypravili ve složení: děda (**Zdeněk Kropáček**), dcera (**Bea Patzeltová**) a vnuk (**Vilík Patzelt**).

Auto jsme nechali v Dolní Světlé pod Luží, přešli tamní pěší hraniční přechod a za chvíli už jsme stáli pod nástupem. A rovnou ostré stoupání – žebřík, kramle, lana. Vše velmi dobře zajištěné. Pak chvilka zvolnění na visutém mostě a další stoupání, mírnější. To už jsme se dostali nad stromy a začaly se otevírat pěkné výhledy do okolí.

Teď přichází nejexponovanější úsek výstupu - traverz do údolní stěny a v ní stoupání. Po chvilce se terén zmírňuje, dáváme malou svačinu a pak následuje nejtěžší místo – převis. Po chvilce dohadování, jak na to, se do toho Vilík pustil a přeběhl převis jako nic, já za ním ovšem s poměrně velkým vypětím sil (samozřejmě s využitím zabudovaných kramlí, s jištěním v ocelových lanech). A děda v pohodě dobrou technikou hned za námi.

Vlevo Vilík nastupuje do největšího převisu, vpravo traverzují do údolní stěny

Pak ještě pohodové šikmé stěnky a traverz pod vrcholem s krásnými výhledy na Jonsdorf a okolí – a jsme na vrcholu. Vrchol je akorát tak pro nás tři. Po zápise do vrcholové knížky zbývá ještě krátký sestup zajištěnou stěnkou a ferrata je za námi.

Jsme na vrcholu skalnatého kopce zvaného Nonnenfelsen. Pro ty, kterým vyhládlo a mají v kapse nějaké to euro, je k dispozici malá restaurace. Z kopce vede několik turistických

značených cest různými směry, my jsme zvolili jednu z nich zpět směrem ke hranici.

Šikmé stěny pod vrcholem

Pro velký úspěch jsme na jaře ferratu ve stejném složení zopakovali. Tentokrát jsme se ale nevrátili rovnou k autu, ale sešli jsme dolů do Jonsdorfu (mají tam výbornou zmrzlinu!) a podnikli jsme ještě zajímavý naučný okruh nad Jonsdorffem (otevřený hluboký vytesaný lom na mlýnské kameny na hřebeni, přírodní pískovcové varhany a další zajímavosti, včetně pěkných výhledů).

Radostné stoupání údolní stěnou..

Pokud máte někdo informace ještě o nějaké ferratě někde poblíž (spíš v Německu? – u nás je asi něco takového vyloučeno), dejte mi vědět (patzeltova@tiscali.cz).

Foto © archiv autorů a Jiří Chára

Pavouk & Rybiška

nejlepšími sportovci CAO Děčín za rok 2006

Jiří Chára
CAO Děčín

Přetěžký byl úkol vybrat za loňský rok nejlepšího z nás. V jednotlivých kategoriích byla situace jakž takž jasná, ale rozhodnout, jestli má větší váhu výstup na osmitisícovku, nejtěžší vylezená cesta v ČR nebo cesty sice „lehčí“ (IXa - Xb), ale zato v množství větším nežli malém, to už byl vcelku oříšek. Nakonec jsme zvolili formu ankety a její výsledky přičetli do tabulky k jednotlivým kategoriím. Konečný výsledek posuďte sami.

A jak se tedy v našem klubu v loňském roce lezlo?

Nejvyšším dosaženým bodem byl vrchol Cho-Oyu 8201 m. O tuto klubovou senzaci se postaral **Ivan Náhlík**. Tahle výška se

bude špatně překonávat. Dobře si vedl i **Jaromír Pospíšil**. Ten dosáhl výšky 6088 m v Bolívii na vrcholu Huayna Potosi. Na dalších místech skončili **Milan Šafařík** a **Jan Jordák** (4634 m), **Jan Horák** a **Pavla Pavlíková** (3798 m), **Petr Kučera** a **Jaroslav Dunovský** (Olperer) a další..

V kategorii **velehorský (alpský) výstup** bylo pořadí stejné: **Náhlík NC** na Cho-Oyu a **Pospíšil JZ** hřeben na Huayna Potosi, **Horák** a **Pavlíková** Stüdlgrat na Grossglockner, **Šafařík** a **Jordák NC** na Dufourspitze atd. Klasické těžké lezecké alpské cesty se nekonaly..

Nejvíce výstupů posbíral letos **Jan Horák**. Prvně se někdo z nás dostal přes tisícovku: 1006 cest! Druhý skončil **Černý** (550 cest) a třetí fantasticky **Pavla Pavlíková** (539). Další pořadí bylo **Chára** (283), **Táboříková** (117), **Uher** (82), **Masár**, **Jordák**, **Šafařík**, **Bodlák**, **Štefánek**, **Škálová**, **Svoboda** a další..

Nejtěžší výstup písek: Kraloval **Rost'a Štefánek** - jeho cesta Skaterboy XIc RP byla zároveň vůbec nejtěžší cestou vylezenou na písku v ČR., desítky leze **Pavel Černý** (loni např. Fatamorgana Xa RP na Eule) a devítky zvládá **Jan Horák** (loni RP IXb). Pak je větší vakuum. Nejblíže se k této trojici lezců přiblížil **Chára** (OS VIIIb), **Pavlíková** a **Hözl** (VIIc). Sedmičky lezli už jenom **Masár**, **Šafařík** a **Hrabáň**.

Podobně velký odstup je od třech nejlepších v kategorii **nejtěžší výstup na nepískovcové skále**. Suverénně vyhrál **Rost'a Štefánek** famózním výkonem - cesta Bimbaluna 11/11+ RP je vůbec nejtěžší přeženou cestou v celé historii českého horolezectví. **Pavouk** přešel několik 9+/10- RP a **Horáček** 9+ RP. Vakuum a.. **Pavla Pavlíková** RP 7! U našich žen doposud naprosto nevídaný výkon. Za sebou nechala i další muže (**Chára**, **Masár**, **Hrabáň**, **Uher**) i ženy (**Táboříková**)..

Na kole (MTB) najel jednoznačně nejvíce **Pavouk**: 6520 km! Nutno podotknout, že často s těžkým kletrem plným lezeckého matroše.. Další místa **Šafařík** (4600 km), **Škálová** (3600), **Jordák** (3445) a další..

Bejkárna roku - sem zahrnujeme všechno, co se nevejde do výše uvedených kategorií. Vyhrál **Pavel Černý** - jeho zkompletování všech vrcholů v Sasku posbíralo nejvíce bodů. Dobrou akcí bylo přezení všech věží v Rájci za jediný den. To se povedlo **Horákovi** a **Pavlíkové**. Třetí skončila **Iiča Škálová**. Ta předvádí každoročně naprosto neuvěřitelné výkony v nelezeckých disciplínách - letos „jen tak“ ME v dračích lodích, MS v kvadriatlonu nebo MR v kanoistice. Na dalších místech skončili **Domes** (přechod hřebene Krkonoš), **Štefánek** (Edelweisspitze 2600 m na kole) a jiní..

Poslední kategorií bylo **nejlepší (horo)lezec klubu**. Co s tím? Jak tohle rozlousknout? Zvolili jsme formu ankety. Třináct lidí volilo deset nejlepších horolezců nebo lezců z nás. Výsledky jsou vidět ve sloupci „H“ tabulky „Konečné výsledky“: **Černý**, **Náhlík**, **Štefánek**, **Horák**..

A toť v podstatě vše..

Nejlepší sportovci roku 2006:

Nejlepšími sportovci klubu CAO Děčín za rok 2006 se stali

Pavel Pavouk Černý
&
Pavla Rybiška Pavlíková

GRATULUJEME!!

Konečné výsledky - rok 2006

Poř.	Jméno	A	B	C	D	E	F	G	H	BODY
1.	Černý			12	17	9	11	10	109	168
2.	Horák J.	4	3	13	16	8		9	88	141
3.	Štefánek			3	18	10	3	6	89	129
4.	Náhlík	7	5				7	10	93	122
5.	Chára J.			10	15	6	6	5	76	118
6.	Pavlíková	4	3	11	14	7		9	53	101
7.	Šafařík	5	2	5	11		10	5	54	92
8.	Uher			8	9	3	4	5	42	71
9.	Jordák	5	2	6	4		8	5	35	65
10.	Škálková	1		2	3		9	8	41	64
11.	Hözl				13				37	50
12.	Masár			7	12	5	5		18	47
13.	Táboříková	3		9	6	4			17	39
14.	Pospíšil	6	4						28	38
15.	Kubešová				10				17	27
16.	Dunovský J.	2	1						17	20
	Hrabáň				8	2			10	20
17.	Vaishar				7				11	18
18.	Svoboda			1	5		2	4	3	15
19.	Domes							6	7	13
	Kučera	2	1						10	13
20.	Řeháková T.							5	6	11
21.	Bodlák			4			1		4	9
	Cestr				2				5	7
22.	Kudrnáč				2				5	7
	Jícha								7	7
23.	Hrabáňová					1			3	4

Legenda:

A - Nejvyšší bod; B - Alpský výstup; C - Nejvíce cest; D - Nejtěžší cesta pisek; E - Nejtěžší cesta nepisek; F - MTB; G - Bejkárna roku; H - Anketa o nejlepšího (horo)lezce.

Všem zúčastněným gratulujeme a přejeme ještě úspěšnější rok 2007!

TOP TEN

1. Černý	2. Horák J.	3. Štefánek	4. Náhlík	5. Chára
6. Pavlíková	7. Šafařík	8. Uher	9. Jordák	10. Škálková

Vzhůru do skal!

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Sněžník

Levoboček - Jachacha IV

14.1.2007, Petr Kučera – Jiří Chára (oba sólo)

Středem široké náhorní stěny n.v.

Boje o HORÁM ZDAR 2007!

Nahlédnutí do zákulisí letošních bojů o vrcholy.

Něco málo z došlé pošty k letošním Horám zdarům:

Ostrov: Michal Karel

Železný: „...čtl jsem poslední číslo CAO News a také se ptám, co se děje s Ostrovem. Jel jsem se tam 15. ledna projet na kole (lezečky mám vždy u sebe) a dal jsem 9x Horám zdar! To se mi ještě nikdy touhle dobou nepodařilo...“

PS: A že nekecám, posílám jedno foto ze zápisu (samospoušť).

Tisá, Ostrov a Bielatal: Petr a Olinka Koubovi, 2K TEAM & comp.: „...vzhledem k tomu, že můj parťák je v sedmém měsíci těhotenství, moc jsme těch horezdarů letos nezvládli.

Nicméně nás pobavil článek v minulém CAO News, kde byl popisován na poslední chvíli uloupený Horezdar v Tisé na Hubeného doktora. To byla naše práce.

Ještě se nám zadařilo v Ostrově na Káče a s **Pepínem Nežerkou** mám docela slušný skalp na Cisaře. Něco málo máme v Bielatalu a samozřejmě největší radost nám udělal prvovýstup ze dne 22.1.2007. S **Albertem Drahošem** jsme udělali novou cestu na Popravčí kámen v Ostrově, kterou jsme nazvali „Katův šleh“...“

Vrabinec: Stanislav Beneš: „...H.Z. 2007 na „domovské“ Malé Velešské Věži jsem se ti neodvážil „utrhnout“, a tak jsem raději operativně zorganizoval akci VRABINEC – 2007 na 01.01.2007 ráno.

Opravdu „silná ústecká úderná trojka“ – **Milan Týce**, t.č. HO ??? (Tisá), **Franta Kovařík** – HO HOSPUL Ústí n.L., a já HO – dtto, (celkový součet našich šedin dával dohromady slušné číslo: 181 let), v poklidu, nikým nerušena, dala s přehledem všech pět vrcholových HORE ZDARŮ - 2007!!!

Mokrý Vrabinec velmi rychle oschnul, i to sluníčko začalo svítit. Jediná vada na kráse novoročního dne byla skutečnost, že 2 vrcholové knížky (Hlavní věž, Střední věž) již před námi nějaká DĚVKA ODCIZILA !!! a to včetně vrcholových schránek.

A z malicherného deštičku se stal prudký slejvák se sněžením, takže místo opečení buřtů jsme zvolili potupný ústup k autu dole v údolí...

P.S.: Tímto reaguji na CAO News 01/2007, abys mohl „zkompletovat“ všechny HORE ZDARY - 2007 v blízkém i vzdálenějším okolí!“

Pikovická jehla: Jan Červenáček Šlechta (trochu stroze, ale jasně): „Pikovická jehla - Berg heil !!! Včera, 21.1.2007, za děsného víchru. Červ.“

Tak tedy - Horám zdar!

STŘÍPKY..

Zajímavá výstava na Bastei

Od 24. listopadu 2006 je v prostorách informačního centra v hotelu Schweizerhaus na Bastei instalována výstava „Umění a příroda Saského Švýcarska“. Výstavu tvoří soukromá sbírka okolo 250 obrazů a grafik, ale také knih, fotografií, map a dalších artefaktů, kterou sem trvale věnovali manželé **Dietrich** a **Ursula Hasse**. Autory originálů vystavených obrazů jsou saští malíři **Johann A. Thiele**, **Adrian Zingg**, **Carl August Richter** a jiní, náměty Kuhstall, Pravčická bána nebo Winterberg. Otevření se zúčastnil německý ministr **Stanislaw Tillich** a mezi pozvanými hosty byl také **Helmut Weigel** z Děčína.

Snímek ze slavnostního otevření výstavy. Zleva **Dietrich Hasse**, **Frank Richter**, ministr **Tillich** a umělecká malířka **Irmgard Uhligová**.

Helmut Weigel v rozhovoru s přítelem horolezcem **Lotharem Stuttem**.

Informační centrum v hotelu Schweizerhaus na Bastei má otevřeno denně od 10 do 18 hod (v zimě pouze do 16) a vstupné je samozřejmě zdarma.

Foto archiv **Helmuta Weigela**

Nová kniha výstupů v Ostrově

Jedno sdělení pro čtenáře CAO News a všechny lezce přišlo od **Olinky** a **Petra Koubových**, alias **2K TEAM & comp**. Zde je jeho znění:

„Ahoj lezci! V Ostrově, v restauraci pod Císařem, je k nahlédnutí či doplnění nová kniha prvovýstupů. Prosíme vás tímto, abyste laskavě psali své prvovýstupy z oblasti Ostrov nejen na „vrcholky“ či ČHS, ale i do této knihy. Ušnadní to orientaci nám všem. Průvodce je starý, vzniká spousta nových krásných cest a byla by škoda je nelézt jenom kvůli tomu, že nevíme, co to je...“

Díky, **2K TEAM & comp.**, HO Tisá

Vánoční Bořeň

Již sedmáct let jezdíme na druhý svátek vánoční odpočinout si od krutého obžerství a nicnedělání na Bořeň. Sedmáct let se nám daří dopoledne si pěkně zalézt a navečer společně posedět v nádražní restauraci v Bílině Kyselce. Loňský ročník vyšel na jedničku. Bezvadná parta (i když chyběli někteří osvědčení a pravidelní harcovníci, jako **Jirka Kudrnáč** nebo **Petr Kučera**) a dokonalé, skoro letní, počasí.

Před západem slunce na vrcholu Bořně se již ochladilo..

Většinou lezeme kratší cesty v západním prostoru, komíny a spáry, co ve sněhu a mrazu snáze „pustí“ nebo si naopak užíváme pravé zimní rozkoše v severní stěně. Tentokrát jsme se všichni nahnuli na jih užívat si lezení v tričku a v těžších cestách. Vedle sebe lezli mladoši i zasloužilí ostřílení mistři sportu (třeba **Václav Šírl!**)...

Vlevo **Václav Šírl** se svým spolulezcem nad Tařicí, vpravo **Milan a Zdena Myšíkovi** nad Baldachýnem. Krásný polezeníčko..

Neměně povedený byl i večírek v Kyselce, který plynule pokračoval v nočním vlaku do Děčína.. Ahoj za rok!

Malá část z naší bandy pod několik let stejnou výzdobou..

Foto © 2006 **Jiří Houba Chára**

Pavla Rybiška Pavlíková

Pro Pavlu byl po lezecké stránce rok 2006 hodně vydařený. Vylezla za rok více cest, nežli všechny ostatní ženy z CAO Děčín dohromady a víc, nežli většina jejích kolegů - 539!!

Na písku vytáhla na prvním konci např. cestu Hezká Ina VIIIc na Malou Baštu v Labáku, v Juře na Schlaraffenlandu dala RP cestu Delikatesse 7 a mnohé jiné. Top rope vylezla v Labáku na Maják těžkou cestu O Sole Mio za VIIIc!

Lezla také v Alpách. Se svým stálým parťákem, mimochodem rovněž vynikajícím lezcem, **Honzou Horáčkem Horákem**, vylezla třeba dlouhou cestu Stüdlgrat na Grossglockner.

Společně s Horáčkem dokázala také za jediný den vylézt na všechny věže v Rájci, většinou sólo. To obnáší 58 věží celkem 60ti cestami. Ráno začali a večer skončili.

A tak by se dalo pokračovat, například výčtem boulderů.

Přes tyhle parádní výkony, které ji zaslouženě vynesly na první místo v bodování CAO Děčín, zůstává Rybiška dál skromnou a kamarádkou parťáčkou do nepohody...

At' se Ti stejně dobře daří i v dalších letech!

Foto © Jan Horák

Mimořádné číslo CAO News

V minulém čísle CAO News jsme po dlouhých peripetiích otiskli první část komiksu z horolezeckého prostředí od **Jiřího Švadleňáka**.

Když dorazily další díly seriálu, naprosto profesionálně nakreslené a navíc s tak vtipným a zároveň napínavým dějem, přišlo nám líto tento příběh přes rok kouskovat. Rozhodli jsme se, že Jirkovo dílo si zaslouží jedno mimořádné samostatné číslo.

Těšte se!! Tenhle komiks půjde z ruky do ruky a kdo ho otevře, už se neodtrhne. V tomto směru už teď máme jistotu...

Stará garda ve skalách

Stará garda, ale jen podle data narození v občanském průkazu. Jinak si v ničem nezadají s o generaci mladšími lezci. Nechybí na žádné akci, lezou, zajímají se o lezení a někteří i řadí na kolech, létají na padácích nebo provozují geocaching. V každé partě se někdo takový najde a jejich vitalitu jim často tajně závidí i hodně mladší kámoši..

Jaroslav Uher a Gerhart Tschunko patří právě mezi takové. Na snímku z prosince loňského roku před chatou Bořeň.

Foto © 2006 Jiří Chára

Rozhovor s Günterem Schneiderem

Do příštího čísla CAO News jsme připravili velký rozhovor s dalším z generace významných osobností lezení v Labském údolí **Günterem Schneiderem**.

Karla Kromholze, Helmuta Weigela a Ladislava Rysku už z minulých rozhovorů a portrétů znáte, **Günter** je posledním z této party výborných horolezců a kamarádů, kterého jsme vám ještě nepředstavili. I jeho jméno se objevuje u mnohých cest v Labáku, Kyjově, Hřensku, ale má provýstupy i v řecké Meteore s „objevitelem“ tamní oblasti **Dietrichem Hassem**.

Nahlédnout do Günterova obsáhlého a vzorně vedeného archivu deníků, fotografií a diapositivů, je pro každého horolezce radost k pohledání. Odvíjí se vám před očima nádherný kus historie lezení, kdy skalními městy chodilo jen pár stejně zapálených kamarádů. Věříme, že na vás ta atmosféra dýchne i tohoto zajímavého rozhovoru..

Günter Schneider a Helmut Weigel při setkání v únoru 2007 v Günterově bytě v Riegrově ulici.

Foto © 2007 Jiří Chára

Webové stránky LK Mšeno

Na internetových stránkách Lezeckého klubu Mšeno se nedávno někdo pěkně vyřádil. V diskusním fóru se tam nyní bezostyšně nabízí například známá zpěvačka **Britney Spears**. Za vstup do jejich LK údajně nabízí úplně vše..

Škoda, kdyby chtěla k nám, třeba by jí náš náborář **Petr Jícha** přijal :o)

www.lkmseno.cz

JACHACHA

Jachacha, řekl 14. ledna 2007 do ledového větru **Petr Kučera** na vrcholu pidivěžičky Levoboček, když zjistil, že jeho sólovýstup středem široké náhorní stěny je vlastně prvovýstupem.

Na Děčínském Sněžníku bylo ten den nádherně slunečno a nebyť ledového severáku, dalo by se lézt jen tak v triku. Takhle bylo občas těžké udržet se na vrcholech masivů na nohou.

Krásný den, krásné cesty, krásný Sněžník..

Foto z prvovýstupu 14.1.2007 Jiří Chára

Kost'a má zavřeno

Kulturní lezecká restaurace „U Kostí“ v Dolním Žlebu je od 1. do 23. února zavřena. **Jiří Kost'a Kostolník** (na snímku) si užívá slunce a lezení ve španělském El Choru, a to, že lezci, stížení těžkými depresiemi z hnusného počasí a mokrých skal nemají kde hrdlo svlažit, mu vůbec, ale vůbec nevadí.

Neutěšený pohled na cedulku ZAVŘENO neobměkčí ani nově a parádně vyvedený název osvěžovny z nefalšovaných lezeckých chytů..

Foto © Sponge

Hubertus – oprava

V popiskách fotografií článku o restaurantu Hubertus v Dolním Žlebu jsme špatně uvedli následující:

Ono zmiňované „skokanské okno“ nebylo na historických snímcích, ale na této novější fotografii z „Paroháče“:

Vlevo sedí **Jirka Prcek Los** z Karlových Varů, uprostřed autor článku **Jiří Petrini Petřík** a vpravo „jedna prima holka z Varů, snad jménem **Hanka**“... Vzádu skokanské okno. Je to jediné okno v H., které je nad schody. (Pod ním jsou asi 4 schody - blbě se na ně padá..)

Tak to jen aby nedošlo k nějaké záměně historických dat..

Foto archiv J.P.P.

RHM 2007

Mezinárodní ženský spolek RHM již řadu let pořádá pravidelné letní, zimní a skialpinistické srazy, vždy v nějaké jiné zemi. Členství v RHM bylo původně výkonnostně limitováno, poslední roky už nijak omezováno není. Srazy jsou zejména o setkávání horolezkyň z mnoha zemí, ale ani sportovní hodnota některých výstupů během akce nebývá zanedbatelná.

Naším korespondentům se podařilo vypátrat, že letošní letní sraz RHM se bude konat v České republice a známe i konkrétní místo - horolezecká chata v Tisé. Termín významné lezecké akce je 20. - 29. července 2007.

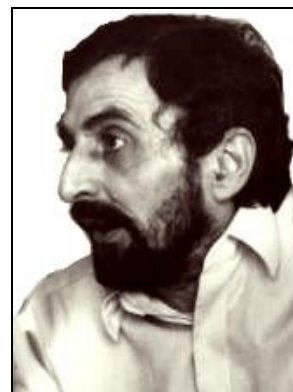
Češky často na těchto setkáních tvořily velice silný národní tým. Uvidíme, jak se jim bude dařit v domácím prostředí..

Přechod celého hřebene Tater

Libor Rebel Hroza se chce pokusit o kompletní přechod celého hřebene Tater tak, jak se to zatím podařilo pouze jedinému horolezci, kterým byl **Pavol Pavouk Pochylý**..

Libor Rebel Hroza

Pavol Pavouk Pochylý

O jak náročný podnik jde si Libor dobře uvědomuje. Ke svému pokusu říká:

„Bude to už můj třetí pokus a přestože jsem vylezl Superdiretku Eigeru, v severní stěně Eigeru jsem byl pětkrát a lezl jsem ji i sólo, mám z tatranského hřebene pořádný respekt, větší než z Eigeru!“

Držíme palce, Libore!

Oblíbené polonium 210

Válka mocností na unikátním snímku. Tajný agent **Lukáš Chalupecký**, krycí jméno **Letec**, se právě snaží zasunout kousek stále oblíbenějšího polonia do mozku tajného agenta z konkurenčního klanu **Jiřího Cháry**, krycím jménem **Houba**.. Na snímku vlevo se této taškařici potutelně směje nejvyšší tajný agent **Václav Šírl**, krycí jméno **Toyota**, vpravo, s těžko přehlédnutelným zalíbením, sleduje pokus o odstranění svého vlastního šéfa tajný agent **Daniel Hölzl**, krycím jménem **Hasič**..

SODOMA – GOMORA!

Povedenou chášku zachytil miniaturním digitálním fotoaparátem neznámý t.a. na jednom z tajných setkání elitních agentů..

Foto © 2006 t.a.

Nová MONTANA

První letošní číslo časopisu MONTANA je přímo napěchované zajímavými články. Odpadá tak zdržování s listováním a vybíráním nejzajímavějšího, prostě ji zhltnete najednou celou.

Ale teď vážně – jsou zde zastoupeny všechny lezecké aktivity, navíc popisované tak, že jdou k jádru věci a většinou nepozorovaně vyvolávají větší či menší pocení čtenářovo dlaní.

Těžko vypíchnout z asi 40 článků ty, co nejvíce zaujmou. Ale určitě mezi nimi budou Dlouhá cesta ke Zkratce **Floriana Scheimpfluga**, Hra nervů a svalů (**Michaela Loudová**) nebo Free Rider - Yosemitejská jízda **Dušana Janáka**.

Prostě paráda..

Občasník CLIMBzin

Břet'a Lebloch je autorem CLIMBzinu, neboli občasného zpravodaje HO TJ Sokol Uherský Brod.

Vtipně a často s nadsázkou podané články o lezeckých úspěších vlastních či oddílových kolegů, informace z okolí HO a dokonce i rubrika na přání (něco jako „Jonáš“ v CAO News).

V tomto čísle najdete namátkou články z Finale Ligure, Ospu nebo Piku Kaufman...

Jestli vás něco z výše uvedeného zajímá, máte možnost si volně stáhnout již publikovaná čísla časopisu CLIMBzin na adrese: <http://www.climbzin.wz.cz/>.

CLIMBzin © **Břet'a Lebloch**

Sbírka kruhů

Pěknou sbírku fotografií slaňovacích kruhů ze všech možných oblastí nám poslal **Jiří Petrini Petřík**. Některé kruhy jsou skoro uměleckým dílem, z jiných jde strach už při pouhém pohledu.. Ale všechny jsou trvalou památkou na jejich tvůrce.

Zajímavý nápad..

Vlevo galerie slaňáků, vpravo jeden krasavec z Rájce. Najdete ho na vrcholu Ptačího kužele..

Foto © **Jiří Petřík**

Jubilea v měsíci únoru

Kulaté 30. narozeniny oslaví tento měsíc **Roman Vodouch Vodička** z CAO Děčín.

Po něm pak **Petr Pítrš Kočka**, rovněž z CAO Děčín, bude mít 45. výročí narození.

Přejeme všechno krásné, hodně energie, štěstí a sil...

Redakce CNs

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

ÚNOR 2007

- 2.2. Jiří Kašák, HO TJ Doprava Děčín
- 7.2. Julius Čert Anděl, Labská Stráž
- 9.2. Petr Pítrs Laštovička, Hudy sport
- 18.2. Roman Vodouch Vodička, CAO Děčín
- 18.2. Vladislav Hynek Panc, Teplice
- 21.2. Hans Nesheida, Německo
- 24.2. Lenka Součková, Děčín
- 24.2. Petr Pítrs Kočka, CAO Děčín
- 24.2. Petr Horác Horák, CAO Děčín
- 27.2. Jindřich Hudy Hudeček, HUDY sport
- 28.2. Radek Fábera, Děčín
- 28.2. Arnold Bernd, Německo

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...
-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDRÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 18.2. **LOB Maxičky**, lyžařský orientační běh na Maxičkách, pořádá Ivan Stibal tel.724596675, ivan.stibal@seznam.cz
- 24.2. **Jizerský člověk**. Horolezecký dvojboj - od 8:00 Oldřichovské sedlo - setkání HO LOKO LBC a jeho příznivců u Kozy
- 25.2. **Pohár města Nový Bor**, klasika na lyžích, muži 10 km, ženy 5 km, místo Polevsko, kontakt Honza Šmíd, tel. 604375303
- 3.3. **Memoriál Mišty a Vobořila**, Nové Město – Krušné Hory, závod na lyžích klasika, pořádá TJ Lokomotiva Teplice, www.tepllice-city.cz
- 4.3. **Krušnohorská „30“**, odložený termín, závod v běhu na lyžích – klasika, místo konání Nové Město v Krušných horách, kontakt www.lkslovan.cz
- 10.3. **Telnický rohlík**, Telnice, závod ve sjezdovém lyžování, www.ski-telnice.cz
- 10.3. **Summitrun**: Krkonoše - Sněžka, start v 11 hodin +30 minut z nadmořské výšky 1000 m n.m. Info Jan Šlechta
- 24.3. **Skiatlon**, 2. ročník na Sněžníku, závod na běžkách, klasika i bruslení, pořádá Luboš Přibyl z KB Jílové, tel. 602951779, lubosp@quick.cz
- 24.3. **Mirasův švih**, jarní vzpomínková akce, vyjíždka na kolech, pořádá Milan Myšík z KURsportu, tel.606682979, kursport@kursport.cz
- 24.3. **Vítání letního času**, společensko-kulturní akce k oslavě letního času. Tentokrát bude v rámci závěrečného večírku po Mirasově švih. Necyklisté mohou LČ oslavit od 18,00 hod v náhradním zařízení v Lesné u Děčína (jako vloni).

V příštím čísle CAO News

Velký rozhovor s Günterem Schneiderem
Alpiniáda – historie a budoucnost
Novinky kolem Vrcholové komise Labských pískovců
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 14.3.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Nedávná vichřice se nevyhnula ani Ptačím stěnám u Bukové hory. Mezi skalami leží několik velkých vyvrácených smrků, pod skalami je plno popadaných větví. Vrcholové knížky k úhonně našťestí nepřišly..
- Jan Horák s Pavlou Pavlíkovou si užili parádní zimní víkend na Dachsteinu včetně bivaku v záhrabu na ledovci..
- Počasí nepřející lezení využívají Pavel Pavouk Černý a Tomáš Bambus Bardas ke společnému tvrdému tréninku. Ono se jaro už brzy zeptá..
- Helmut Weigel stojí za Děčín u projektu, který by mohl podrobně zmapovat historii i současnost lezení na Ústecku, Teplicku a Děčínsku. V těchto dnech probíhají první konkrétnější schůzky zainteresovaných spolupracovníků a spoluautorů..
- Veronika Krčilová (CAO Děčín) a Jan Podloučka oznamují všemu světu jednu prostou, krásnou větu „Budeme se brát!“ dne 10.3.2007 ve 12.30 hod. na radnici v Benešově n./Pl. Gratulujeme!!!
- Heinz Gliniorz z Pirny, z vydavatelství STEINMANN-Produktion, nám začátkem února poslal velké množství zajímavých materiálů a fotografií, týkajících se naší historie lezení. Kromě jiného detailní informace k věžím, od jejichž dobytí uplyne letos rovných 100 let. Veliké díky, Heinz!
- Minule jsme slíbili návštěvu jedné malé lezecké oblasti - Sedleckého Špičáku. Když byl materiál hotový, přišla zpráva od Lukáše Bludského s horkou novinkou, takže až příště...

Heslo na tento měsíc:

Království za CAO News.. (král Richard III)

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 7. BŘEZNA 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!